

என் எட்டு வயதின் ஆச்சரியத்தால் அகன்ற கண்களுடன் பார்க்கும்பொழுது இருபது வயது கடந்த என் மைத்துனியைப் போல அழகான பெண் இந்த வையகத்தில் இருக்க முடியாது என்றே தோன்றிற்று.

ஹெலன், சீதை, கிளியோப்பற்றா முதலிய உலகப்பிரசித்தி பெற்ற அழகிகளைப் பற்றியெல்லாம் அந்த வயதிலேயே கேள்வியுற்றிருந்தேன். அவர்கள் எல்லாம் என் மைத்துனியிடம் பிச்சை வாங்க வேண்டும். அல்லது அவர்கள் எல்லோருடைய அழகையும் வேடிக்கை பார்க்கும் ஒரு விதி சேர்த்து சமைத்துவிட்ட ரூபமோ அவள்! பளிங்குக் கன்னங்களின் மேல் பதறிச் சிறகடிக்கும் கருங்கண் இமைகள் அவைகளின் மேல் குவளையின் கருமையைச் சாறாக்கி வடித்து யாரோ ஒரு அழகுக் கலைஞன் மெல்லியதாக வளைந்து வரைந்து விட்டது போன்ற புருவங்கள்

அவைகளின் மேல் வெண்பிறை நுதல்.

நான் மெய்ம் மறந்து அவளையே கண் கொட்டாமல் பார்த்தபடி உட்கார்ந்து இருந்தேன். அவள் தன் நீண்ட கருங் கூந்தலை வாரிக் கொண்டிருந்தாள். சீப்பின் பற்கள் சிதறி விடும்படி அத்தனை அடர்த்தியாகவும் இருந்தது அவள் கூந்தல்.

“என்னடா அப்படிப் பார்க்கிறாய்?”

நான் மாங்காய் திருடுகையில் கையுங்களவுமாய்ப் பிடிபட்ட சிறுவன் போல் அலறி அடித்துக்கொண்டு எழுந்து நின்றேன். என் சேப்பில் இருந்த கண்ணாடி மாபிள்கள் அலங்கோலமாக சிமெண்ட் நிலத்தில் விழுந்து சிதறின. அத்துடன் கனவுடன் கலக்கமும் கலைந்தன.

“ஒண்டும் இல்லை”

“பின்னை ஏன் அப்பிடி என்னை விழுங்கிற மாதிரிப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தாய்?”

“உம்மை எப்ப நான் பார்த்தனான்? அந்தச் சுவரில் இருக்கிற பல்லியை அல்லவோ நான் பார்த்துக்கொண்டிருந்தேன்”

“இல்லை, நீ என்னைத் தான் பார்த்தாய்”

“உம்மிலை என்ன கிடக்குது பார்க்கிறதுக்கு! ஓகோ அப்பிடியோ உமக்கு யோசனை”

“ஏன்டா நான் வடிவில்லையே?”

சிறுவனாகிய என்னுடன் எதுவும் பேசலாம் என்ற எண்ணம் போலும் அவளுக்கு. தான் அழகானவள் என்று அவளுக்குத் தெரிந்துதான் இருந்தது. அத்துடன் அதைக் குறித்து இறுமாப்பும்...

“சொல்லேண்டா, நான் வடிவில்லையே”

“எனக்கு அதெல்லாம் தெரியுமே?”

“இந்த வயதிலை சினிமாப்படம் எல்லாம் பார்க்கிறாய்? நாவல் புத்தகம் எல்லாம் படிக்கிறாய். இது மட்டும் தெரியாமல் கிடக்கே உனக்கு? சொல்லு மச்சான்” என்று குழைந்தாள்.

அவள் என்னைத் திடுக்கிட வைத்ததற்காக அவள்மேல் வஞ்சம் தீர்த்துக்கொள்ள முனைந்தேன்.

“அதெல்லாம் என்னை ஏன் கேட்கிறீர்? மச்சாள், என்ரை பெரியண்ணன் இண்டைக்குப் பின்னேரம் வந்திடுவார். அவரைக் கேளும். நீர் வடிவோ வடிவில்லையோ என்று அவர் நல்லாய்ச் சொல்லுவார்”

“போடா குரங்கே, சனியன்! இனி அடிதான் வாங்கப் போறாய் என்னட்டை”

அவள் கன்னங்கள் சிவந்தன. நாணம், கோபம், மகிழ்ச்சி, எதுவோ நான் அறிந்தேனோ, அவள் தலை சீவிக் கொண்டை போட்டுவிட்டபடியால், கண்ணாடியை நகர்த்திவிட்டு மான் போல் துடித்தெழுந்து நின்றாள். அவள் கையில் நீளமான தடித்த சீப்பு இருந்தது. நான் சிறிது தூரத்தில் போய் விலகி நின்று கொண்டேன். சிறுவர்களுக்கு இயல்பாக உள்ள சுபாவத்தின்படி அவள் மனதை மேலும் கிளறிவிட முனைந்தேன்.

“சும்மா கணக்கு விடாதையும் மச்சாள். அண்ணன் இஞ்சை வந்தால் அறைக்கை

போய் ஒளிச்சுக்கொண்டு யன்னற் சீலையை நீக்கி நீக்கிப் பார்க்கிறது எனக்குத் தெரியாதோ?”

அவள் திடீரென சிரித்து விட்டாள்.

“அட! குரங்குக் குட்டி. உனக்கு இதெல்லாம் எப்படியடா தெரியும்? சரி வா, இவ்வளவு நேரமும் மாபிள் அடிச்சுக் களைச்சுப் போனாய். இனி கால் முகம் கழுவிப் போட்டு வந்து சோத்தைத் தின்!”

அவள் பேச்சை மாற்ற முயன்றாலும் நான் விடவில்லை.

“அதுகும் தெரியும், இன்னும் ஒரு மாதத்தையால் என்றை அண்ணன் உம்மைக் கலியாணம் முடிக்கப் போறார் எண்டதும் தெரியும்!”

“அட குரங்கே...”

அவளுடைய குரலில் கோபம் இல்லை. எல்லை இல்லாத ஒரு குதூகலம்தான் தொனித்தது. தனிக்கறுப்பு வளையல் அணிந்த தன் வெண்ணிறக் கை ஒன்றை மணிக்கட்டுடன் மடித்து தன் துடி இடையில் வைத்துக்கொண்டு என்னை தன் அகன்ற பெருவிழிகளால் உற்று நெடுநோக்கு நோக்கினாள்.

உண்மையில் என்னைத்தான் நோக்கினாளோ அல்லது தன் மனக் கண்களால் என் முகச் சாயல் கொண்டிருந்த...?

அவள் நோக்கு எனக்கு சங்கடமாக இருந்தது. என் கண்களைத் தாழ்த்திக் கொண்டேன்.

“மச்சாள் எனக்குப் பசிக்குது. இப்ப சோறு தாரீரோ அல்லது...”

அவளது மௌனம் கலைந்தது.

“வா” என்றாள் அன்பு கனிய, “முட்டைப் பொரியலும் சோறும் தாறன்..”

அவள் பெயர் கர்ணகை. என் பெயர்...? அது இந்தக் கதைக்குத் தேவையில்லை.

என் அண்ணாவின் பெயர் சண்முகதாலன். சுருக்கமாக எஸ். தாலன் என்று வைத்துக் கொண்டிருந்தார். அவர் பீ.ஏ பாஸ் பண்ணிவிட்டு அடுத்த ஊரில் ஒரு கலாசாலையில் உபாத்திமைத் தொழில் செய்து கொண்டிருந்தார்.

கர்ணகை சிறு வயதிலேயே தாயை இழந்துவிட்ட கன்னி. தந்தையின் கண்ணுட்கருமணி. அவளுக்காக அவர் மறு விவாகமும் வேண்டாம் என்று சொல்லிவிட்டார். அவர் என்னுடைய அம்மாவின் ஒரே தமையன். அவர் ஊர்ப் பள்ளிக்கூடத்தில் பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியராகக் கடமையாற்றி வந்தார். அதற்குக் கிடைத்த வேதனம் அவர்கள் இருவருக்கும் போதுமானது. தன் மகளுக்கென அதில் மீதம் செய்து பத்தாயிரம் ரூபாய் பணமாக வங்கியில் போட்டு வைத்திருந்தார். அத்துடன் வீடும் வளவும் வயல் நிலமும் அவருக்குச் சொந்தம்.

எல்லாம் தன் மகளுக்கு என்றே வைத்திருந்தார். எங்கள் வீட்டில் என் அம்மா வைத்துதான் சட்டம். என் தந்தை காசு தேடும் யந்திரம்... அவ்வளவுதான். என் தாய் எங்கள் வீட்டை ஒரு சிற்றரசி போல ஆட்சி செய்தபடியால் சிறு வயதில் எனக்கு என் தந்தையின் அன்பு கிடைக்கவில்லை.

அவர் எனக்கு என்றும் தூரத்துப் பச்சை.. ஏதோ காற்சட்டை, கோட், டை, சப்பாத்து, தொப்பி முதலியன காலையில் அணிவார். பிறகு மாலையில் வந்து அவைகளைக் களைந்து வைத்துவிட்டு ஒரு மலிந்த எட்டு முழ வேஷ்டியை இரண்டாக மடித்து இடுப்பில் கட்டிக்கொண்டு பத்திரிகை பார்ப்பார். சம்பள நாளன்று தம் கையிற் கிடைத்த பணத்தை என் தாய் கையில் வைத்துவிட்டு வீட்டு விவகாரம் எதிலும் சிரத்தை இல்லாமலே இருந்துவிடுவார்.

எங்களில் எல்லாமாக எட்டுச் சகோதரர்கள். பெண்கள் அறுவர். ஆண்கள் இருவர். அண்ணன்தான் எல்லாரிலும் மூத்தவர். நான் கடைக்குட்டி. இடையில் ஆறு பெண்கள். என் அக்காமார் என் காதுகளைப் பிய்த்து எடுத்து என்னைத் தங்களுடைய சேவகனாக நடத்தினார்கள். நூற்பந்து வாங்கி வா, ஊசி வாங்கி வா, சட்டைத் துணி வாங்கி வா, அது வாங்கி வா, இது வாங்கி வா என எல்லாம் ஏவி என்னை ஒரு அடிமை போல் நடத்தினார்கள்.

அதனால்தான் நான் என் கர்ணகை மச்சாளிடம் போய் அண்டுவேன்.

என்னுடைய அண்ணனுக்கும் கர்ணகை மச்சாளுக்கும் கலியாணம் நடக்கப் போகிறதே, அதன் பிறகு அவள் எங்கள் வீட்டுக்கு வந்துவிடப் போகிறாளே என்று பெரியவர்கள் சொல்லக் கேள்விப்பட்டதும் என் உள்ளமெல்லாம் மகிழ்ச்சியினால் துள்ளி, என் அக்காமாருக்கு இதனால் ஒரு பாடம் படிப்பிக்கலாம் என்று எத்தனையோ குழந்தைக் கனவுகள் எல்லாம் கண்டுவிட்டேன்.

அதற்கிடையில் என்னுடைய அண்ணன் உபாத்திமைத் தொழிலில் இருந்து ஏதோ ஒரு சோதனை பாஸ் பண்ணி ஓர் அதிகாரப் பதவிக்குப் போய்விட்டார்.

அன்றும் கர்ணகை மச்சாளிடம் ஓடினேன். அவள் அன்று அலுத்துப் போய் வந்த மாமாவுக்கு தேநீர் தயாரித்துக் கொண்டிருந்தாள். நான் அவளருகில் போய் அமர்ந்துகொண்டேன்.

“குடிடா மச்சான், தேத்தண்ணி”

“மச்சான் உமக்கு ஒரு புதினம் தெரியுமா?”

“அட குடிச்சுப்போட்டு கதையன். இன்னொரு ரஷ்யாக்காரன் சந்திர மண்டலத்திற் போய் சேர்ந்திட்டானோ அல்லது.. அல்லது.. என்ன இவ்வளவு அவதிப்படுகிறாய்! குடியடா தேத்தண்ணியை!”

“மச்சான் இந்தப் புதினம் கேள்விப்பட்டீரோ? தெரியாது போலக் கதைக்கிறீர். என்றை அண்ணன் பெரிய சோதனை பாஸ் பண்ணிப் போட்டார். அவருக்கு இனிமேல் மாமாவைப் போல வாத்தி வேலை இல்லை. இனிப் பெரிய கவுண்மேந்து உத்தியோகம்”

“என்னடா சொல்லுகிறாய் குரங்கா..”

“இனிமேல் உம்மடை தேத்தண்ணி குடிக்க மாட்டேன். பெரியண்ணன் வந்து உம்மைக் கல்யாணம் முடிச்சு எங்கடை வீட்டை கொண்டு வந்த அதன் பிறகு உம்மடை கையாலை ஒரு தேத்தண்ணி தந்தால் குடிப்பன். இப்ப அதெல்லாம் ஏலாது”

“போடா சனி, போடா குரங், போடா மூதே! இதிலே நிண்டியோ ஏப்பைக் கம்பாலை வாங்கப் போறாய் என்னட்டை”

“என்ன மச்சான் உமக்கு சந்தோஷமில்லையா?”

“போடா”

அவளுடைய மென்மையான கன்னங்கள் மறுபடி திடீரென்று சிவந்தன. அவள் குங்குமம் அணிந்திராவிட்டாலும் பிறைமதியொத்த அந்த நெற்றி, குங்குமம் போலச் சிவந்துவிட்டது. அவள் உடனே எழுந்து என் மாமாவான தன் தந்தைக்கு தேநீரும் பலகாரமும் கொண்டு சென்றாள்.

வெட்கம் என்னையும் பிய்த்துத் தின்றது. நான் ஓடி விட்டேன்.

ஆனால் அந்த மணம் நடக்கவில்லை. என் தந்தைக்கு வாய் இல்லை. என் தாய்க்கு பண மோகம். என் அண்ணாவுக்கு ஆங்கில மோகம். இரக்கமற்ற என் ஆறு

அக்காமாருக்கும் அண்ணனுடைய பதவிக்கு ஏற்ற பெண் வேண்டும் என்ற ஒரு மூட எண்ணம். ஆங்கிலப் படிப்பு, பவிசு...

ஒருநாள் என்னுடைய அப்பா என்னுடைய அம்மாவிடம் வாதாடினார். பேசினார். எல்லாம் முதன்முறையாகத்தான், நான் அறிந்த மட்டில்! அவர் அழுதார். என் குடும்பத்தவர் எல்லோருமாகச் சேர்ந்து பேசும்பொழுது வயோதிபராகிய ஒரு ஆண் எம்மாத்திரம்?

அன்று நான் என் தந்தைக்காக இரங்கினேன். உடனே கர்ணகை மச்சாளிடம் ஓடினேன். அன்று அவள் குங்குமம் அணிந்திருந்தாள். தன் நீண்ட கூந்தலை வாரி முடிந்து அதிலே மணம் கமழும் மல்லிகையும் அணிந்திருந்தாள். அது ஒரு தனி அழகு. எட்டு வயதுச் சிறுவனாகிய எனக்குக் கூட அந்த அழகு புலப்பட்டது. நான் ஒரு கணம் பிரமித்து நின்றுவிட்டேன்.

யானைத் தந்தத்தால் படைக்கப்பட்ட பதுமைபோல அவள் வீட்டு வாசலிலே நின்றாள். அந்த வீட்டை ஆளும் திருமகள் போல நின்றாள்.

ஏதோ கூறவென்று ஓடிப்போன நான் மலைத்து நின்றுவிட்டேன்.

அவள் அதிகாரமாகவே பேசினாள்.

“என்னடா”

“ஒண்டுமில்லை மச்சாள்!”

“என்னடா என்னவோ செத்த வீட்டுக்குச் சொல்ல வந்தவன் போலை ஒரு மாதிரிக் கதைக்கிறாய். பொறு மச்சான். இப்ப ஐயா வந்திடுவார். நீயும் அவரோடே இருந்து கொழுக்கட்டையும் வடையும் தின்னன்”

“ஓம் மச்சாள்”

ஆனால் நான் சொல்ல வந்ததை எப்படிச் சொல்லுவேன். என் நா எழுவில்லை. என் குழந்தை மனம் இடிந்துவிட்டது.

“எனக்கு வீட்டிலை வேலை கிடக்குது மச்சாள்” என்று அழாக்குறையாகச் சொல்லிவிட்டு எடுத்தேன் ஓட்டம்.

என்னுடைய அண்ணனுக்கு எங்கோ ஓரிடத்தில் கலியாணம் பேசி முடித்து வைத்து விட்டாள் அம்மாள்.

என்னுடைய பிறவூர் மச்சாள் வந்தாள். என்னுடைய குழந்தை மனத்திற்கு அசிங்கத்தின் சின்னமாகவே அவள் தோன்றினாள். கன்னங் கரேலென்று கொழுத்திருந்த முகத்திலே கறுத்த தோலை வெள்ளைத் தோலாக்க முயலும் பவுடர் பூச்சு, கையிலே விலை உயர்ந்த ஒரு கைக்கடிகாரம், கழுத்திலே ஒரு மெல்லிய தங்கச் சங்கிலி, அதிலேதான் தாலியும் கோர்த்துக் கிடந்தது. பின்னி முடிந்த கூந்தலிலே வைத்துத் தொடுத்த முடிமயிர் புறம்பாகத் தெரிந்தது. அவளுடைய இடையிலே மெலிவோ மென்மையோ இல்லை. உடலிலே அழகில்லை. குரலிலே இனிமை இல்லை. மனத்திலே அன்பில்லை...

எனக்கு உடனே வீட்டைவிட்டு ஓடிவிட வேண்டும் போலத் தோன்றியது.

எங்கே ஓடுவேன் நான்.

என் கர்ணகை மச்சாளிடம் ஓடினேன். அவள் என்றும் போல சந்தோஷமாவே இருந்தாள்.

யாரோ ஒரு தெய்வச்சிற்பி தன் வல்லமை எல்லாம் ஒன்றாய் சேர்த்து நன்றாக அடுக்கிவிட்ட முத்து வரிசையை வளைத்து மாணிக்கக் கரையை கட்டிவிட்டது போன்று இருந்தது அவள் புன்னகை.

எதற்கும் கலங்காத வீரத்தமிழ் மகள் போலத் என்னைக் கண்டவுடன் அவள் கண்கள் சிரித்தன.

வாடா மச்சான் இஞ்சை வந்து கொஞ்சம் கலியாண வீட்டுப் பலகாரம் சாப்பிடேன்!

என்ன மச்சாள், எனக்கெண்டே வச்சிருக்கிறீர் எங்கடை கலியாண வீட்டுப் பலகாரம் எல்லாம்.. என் குரல் தடைப்பட்டு விம்மி நின்றது.

எனக்கு அழுகை.

அதிலை என்னடா மச்சான்? நீ எண்டாலும் என்னைக் கலியாணம் முடிக்க மாட்டியோ?

பகலெல்லாம் தண்ணொளியை நல்கிவிட்டு மேல் வானில் அஸ்தமிக்கும் சூரியன் போல அவள் முகம் செக்கர படிந்து மங்கியது. மாவலியாறு திடீரென்று பசிய கானகமெல்லாம் பெயர்த்துப் பெருவெள்ளம் கொண்டு பாய்வதுபோல அவளுடைய அழகிய கருநிறக் கண்ணிமைகள் அறுந்து சிதறும்படி கண்ணீர் ஊற்றுப் புரண்டு வழிந்தது... ஆ! அவள் மறுபுறம் திரும்பிவிட்டாள்!

எடுத்தேன் ஓட்டம்! என் கண்களிலும் கண்ணீராறு! ரத்த ஆறு... நெருப்பாறு!

என்னுடைய தாய் ஒருநாள் என்னிடம் பேசினாள். அப்பொழுது எனக்குப் பத்து வயதாகிவிட்டது.

“ஏன் மேனே, நீ உன்னை மச்சாளிடம் பேசிறாயில்லையாம்?”

“ஆர் சொன்னது?”

“உன்னை கொண்ணன்தான் சொல்லுறான்”

“எந்த மச்சாள்”

“அதென்ன கேள்வி? ஏன் கொண்ணனனை பெண்சாதி தான். அல்லது வேறேயும் உமக்கொரு மச்சாள் இருக்கோ? உம்மடை மூஞ்சை எனக்குப் பிடிக்கேல்லை!”

“ஓ! அதுவோ! அவவோடை நான் என்னத்தைப் பேசிறது? அவ தன்பாட்டுக்கு மூத்தக்காவோடை இங்கிலீசையும் பேசிக்கொண்டு திரியறா. இல்லை, கேக்றின் நீங்கள் என்டாலும் யோசிச்சியளோ அம்மா, எனக்குக் கொஞ்சம் இங்கிலீசு படிப்பிச்சு வைக்க வேணும் எண்டு. அது எல்லாம் உங்களுக்குக் கவலை இல்லை. நான் எப்படித் தெருவழியா திரிஞ்சாலும் உங்களுக்கு என்ன? அக்காமாருக்கு என்ன? நான் என்னை அண்ணனனை பெண் சாதியோடை பேசேல்லை எண்டதுதான் உங்களுக்குக் குறையாய்ப் போச்சு!”

“ஏன் அவ என்ன உம்மடை பவிசுக்குக் குறைஞ்சு போச்சோ, அல்லது கொப்பற்றை பவிசுக்குக் குறைஞ்சு போச்சோ! அதுதான் நீங்கள் இரண்டு பேரும் அவவோடை பேசிறயில்லை!”

“அம்மா எனக்கு அப்பிடி இங்கிலீசு பேசத் தெரியாது. சும்மா ஏன் தேவையில்லாத விஷயங்களைப்பற்றி என்னடைக் கதைக்கிறியள்? என்னை என்பாட்டுக்கு விட்டிட்டால் படிச்சுக்கிடுச்சு ஒரு மாதிரி ஆளாய் வந்திடுவன். அதுவும் விருப்பமில்லை என்டால் இப்ப சொல்லி விடுங்க. நான் போறன்.”

“எங்கேயோ போகப் போறாராம்!”

“ஏன் போகப் படாது?”

அதற்குள் என் தாய்க்கு கோபம் வந்துவிட்டது. அவள் அலறினாள், குளறினாள். என் தந்தையைக்கூட ஏசினாள். இப்படி என்னை ஒருநாய் சொல்லை மதிக்காத மகனாக வளர்த்துவிட்டார் என்று!

என்னுடைய தாய் மீண்டும் பேசினாள்.

“டேய் பார்த்தியா, உன்ரை மச்சாள் கொண்டு வந்த சீதனத்தை! அவளின்ரை நகைப்பெட்டியை நீ எப்பவெண்டாலும் பாத்தியோ? அது மட்டும் பெறும் ஒரு லட்சம் ரூபாய்!”

“இதெல்லாம் என்னத்துக்கு எனக்கு சொல்றியள் அம்மா?”

“நீயும் அப்பிடி ஒரு பொம்பிளையை முடிக்க வேணுமெண்டுதான். உன்ரை காலத்திலை.”

“அம்மா நான் சொல்லுறன் எண்டு கோவிக்க வேண்டாம். உங்களுக்கு காசு தானே தேவை? ஆனால் என்ரை மச்சாளின்ரை முகத்திலை இருக்கிற வயிரங்ளை - வைடுரியங்களை - மாணிக்கங்களை எந்த நகைப் பெட்டியிலை காணலாம்? அல்லது அவவின்ரை கையிலை இருக்கிற கறுத்த வளையலுக்குப் போதுமோ இந்த நகையெல்லாம்...?”

“என்னடா உளறுகிறாய்?”

“அம்மா! நான் உளறவில்லை, நீங்கள் எங்களை அண்ணன் கர்ணகை மச்சாளை முடிக்கிறது எண்ட சம்மதத்தோடை இருந்துபோட்டு கடைசியாய்ப் போய்க் காசுக்கும் காணிக்கும் நகைக்கும் ஆசைப்பட்டு வடிவும் அன்பும் இல்லாத ஒரு பொம்பிளையை வீட்டிலை கொண்டுவந்து சேத்தியளே!”

எனக்கு மறுபடி அழுகை!

விம்மி விம்மி அழுதேன். என் கர்ணகை மச்சாளின் இயற்கை லஷ்மீகரமும் அழகும் என் அண்ணனுக்கும் இந்த வீட்டிற்கும் கிட்டாமல் செய்துவிட்டாளே என் தாய் என்று!

அதன் பிறகு என் தாய் இரக்கமற்ற ஒரு தாடகையாகிவிட்டாள்.

“ஓகோ! அப்படியா விஷயம், நீரும் உம்மடை அப்பரோடை சேர்த்திட்டியோ? அப்படி எண்டால் நீர் அல்லது உம்மடை அப்பர் போய்க் கலியாணம் முடிச்சுக்கொண்டு வந்து இந்த வீட்டிலை வைச்சுக் கும்பிடுங்கோ! அவள் என்ரை அண்ணற்றை மேள்! ஆனால் விஷயம் இவ்வளவு தூரம் வரும் எண்டு நான் கனவிலையும் எண்ணயில்லை!”

அரக்கி!

எனக்குக் கண்ணீர் மாலைகள்...

“என்ன அழுகிறீர்? ஹு உம்முடைய மூக்கலை சளி வடியுது! அதைப் போய் துடையடா! அதன் பிறகு முகத்தைக் கழுவிப்போட்டு இன்னும் பாக்காத சினிமாப் படம் இருந்தால் அதையும் போய்ப் பார்!”

அப்பொழுது வெளியே ஒரு மோட்டார் வண்டி வந்து நின்றது. அது அண்ணனுடையது.

அம்மா தன் மார்புச் சேலையை சரிசெய்து கொண்டு அவசரமாகத் தன் தலை மயிரையும் சரி செய்து கொண்டாள்.

அதன் பிறகு என் அண்ணன் உள்ளே வந்து, “என்ன கூட்டாளி அழுகிறியோ?” என்றார்.

“ஒண்டுமில்லை”

“என்ன மாபிள் வாங்கக் காசு வேணுமோ?”

“வேண்டாம்”

“இனி, நீ கிறிக்கற் விளையாடிப் பழக வேணும். காருக்குள்ளை இருக்குது பாட், விக்கட், பந்து எல்லாம்!”

அதற்குள் என் அண்ணனின் மனைவியே வந்துவிட்டாள். அம்மா அவளை வினயமாகப் பற்களைக் காட்டி வரவேற்றாள். அம்மாவுக்கு ஆங்கிலம் தெரியாது. ஆனால் பற்களை மட்டும் காட்டத் தெரியும்.

அண்ணன் என் தலையைத் தடவினார் அன்பாக!

அண்ணனின் மனைவி தமிழ் பேசுவதில்லை.

தமிழ் தெரிந்திருந்தால்தானே? அந்த இழுமென் மொழியைப் பேசுவதற்கு!

அண்ணனுடன் ஏதோ ஆங்கிலத்திற் பேசினாள்.. எனக்கும் அந்த மொழி கொஞ்சம் தெரிந்துதான் இருந்தது.

“யார் மூக்குச் சிந்தி அசிங்கமாக நிற்கும் இந்தப் பையன்?”

அண்ணன் மௌனம்!

“யார்? உங்கள் வீட்டு வேலைக்காரப் பையனா? ஏய், போய்!”

அதற்குள் என் மூத்த அக்கா குறுக்கிட்டுவிட்டாள். - ஆங்கிலத்தில்!

'''அது எங்கள் தம்பி! ஆக இளையவன் மச்சாள், வாருங்கள் உள்ளே!'''

அம்மா தன் பற்களைக் காட்டிக்கொண்டு பின்தொடர எல்லோரும் உள்ளே போய்விட்டார்கள்.

அண்ணனுடைய கார்ச் சாரதி ஏதோ ஒரு பார்சலைக் கொண்டு வந்து என் கையில் வைத்தான். '''இது ஐயாவின் தம்பிக்கு! உடனே அவரிடம் கொடுக்க வேண்டும்!'''

நான் உடனே அதை மூலைக்குள் எறிந்துவிட்டேன். என் மனம் வேதனைப்பட்டது.

உடனே என் கர்ணகை மச்சாளிடம் ஓட வேண்டும் போல் எனக்குத் தோன்றியது. ஓடினேன்.

அவள் ஏதோ கண்ணீருக்குள் மூழ்கித் தலைவிரி கோலமாகக்கிடந்து புலம்பிக் கொண்டிருப்பாள் என்ற மனப் பதற்றத்துடன் ஓடினேன். என் கற்பனையினால் என் கண்களில் மல்கிய கண்ணீரைத் துடைத்துக் கொண்டு..

ஆனால் .... ஆனால் ....

அரசகுமாரிகள் அழுவதில்லை. அது அவர்கள் அழுகிற்கும், மேன்மைக்கும் மன வைராக்கியத்திற்கும் ஒரு இழுக்கு போலும்!

அவளுடைய கண்ணுக்கு மை, கன்னத்திற்கு றூஜ், உதடுகளுக்கு லிப்ஸ்டிக் எல்லாம் தேவை இல்லை. ஏதோ இறுமாப்பில் இவை எல்லாம் அணிந்து கொள்ள வேண்டும் என்று நினைத்துவிட்டாளோ என்று முதலில் யோசித்தேன்.

அருகில் சென்று பார்த்தேன். அப்படி எல்லாம் ஒன்றும் இல்லை. நான் அவள் முன்னால் பதறி நின்றேன்.

அவள் சிரித்தாள்.

அத்துடன் அமையாது என் உள்ளம் எல்லாம் கூனிக்குறுகி நாணும்படி என் சேட்டைப் பிடித்து இழுத்துவிட்டாள்.

''என்னடா மச்சான், அழுகிறாய்?''

“ஒண்டும் இல்லை...”

“இஞ்சை வா! கொஞ்சம் சொக்கிலேட்டு தின். வாடா!”

என்னை அணைத்துக்கொண்டு உள்ளே சென்று என் கைகள் நிறைய இனிய பண்டங்கள் தந்தாள்.

இப்பவே எல்லாம் திண்டு முடிக்க வேணும் என்று பணித்தாள்..

தின்றேன்..

இவ்வளவு அன்பும் அழகும் உள்ளவளை என் அண்ணனும் எங்கள் வீடும் இழந்துவிட நேரிட்டுவிட்டதே என்று எண்ணினேன்.

சுவைத்து விழுங்கிய சொக்கிலேட்டு தொண்டையில் சிக்கிக்கொண்டது. அவள் என் தலையில் தட்டினாள். நெஞ்சையும் முதுகையும் தடவினாள். அவள் அன்பு

மீண்டும் என் கண்களில் முத்துமாலை..

“என்னடா மச்சான், இப்ப மாபிள் அடிக்கிறதை விட்டுக் கிறிக்கட் அடிக்கத் துவங்கிவிட்டாயாம்?”

அதற்குள் என் கண்ணீரை சமாளித்துவிட்டேன்.

“உமக்கு ஆர் இதெல்லாம் சொன்னது?”

தனிக் கருவளைக்கவின் தந்த தன் வெள்ளை மணிக்கட்டை இடையில் மடக்கி வைத்துக்கொண்டு அவள் என்னைப் பார்த்தாள்.

“ஒருதரும் இல்லை!”

ஆனால் பெண்கள் எதையும் கணத்தில் கேட்டறிந்து கொண்டு விடுவார்கள் என்ற உலக அநுபவம் அந்த சிறுவயதில் எனக்கில்லை.

என் அம்மாவுக்கு என்ன எண்ணம் வந்ததோ ஒருநாள் மாலை நான் புத்தகங்களோடு போராடிக் கொண்டிருக்கும் பொழுது என்னிடம் தனியே வந்து பேசினாள்.

“என்ன பெரிய படிப்புக் கவலை போல இருக்கு பிரபுவுக்கு?”

“என்ன அம்மா?”

“மச்சாளுக்கு கல்யாணமாம்”

“எந்த மச்சாள்?”

“ஏன் உன்ரை மச்சாளுக்குத்தான்”

“எனக்கு எத்தனை மச்சாள்மார் இருக்கினம், முதலில் அண்ணன் பெண்சாதி..”

“வாயைப் பார், வாயை! என்னட்டை அடிவாங்கப் போறாய், கண்டியோ?”

“எனக்கு ஒண்டுக்கும் பயமில்லை அம்மா! நான்தான் எப்பவோ வீட்டைவிட்டுப் போறன் எண்டு சொல்லிப் போட்டேனே. அற நனைஞ்சவனுக்குக் கூதல் என்ன குளிர் என்ன?”

என் கண்களில் கண்ணீர் உப்பாகி கரிந்து நின்றது. நான் வேகமாக என் புத்தகங்களின் பக்கங்களைப் புரட்டினேன்.

அம்மா என்னுடைய மேசை மேல் சாய்ந்து நின்று என் தோள் மேல் கையை வைத்தாள். விளக்கின் ஒளியில் அவளுடைய தலையிலுள்ள இடை நரை மயிர்கள் மின்னின. அவள் ஏதோ கலக்கமடைந்தவள் போல மெதுவாக கண்ணீர் கலந்த குரலுடன் பேசினாள்.

“நீ கோவிக்கிறது சரியடா மேனே! உன்ரை கர்ணகை மச்சாள் இந்த வீட்டுக்கு வந்திருக்க வேணும். அந்த நேரம் உன்ரை புத்தி மத்திமமாய்ப் போச்சு! அவள் வந்திருந்தால் இந்த வீட்டுக்கு ஒரு மகாலட்சுமி...”

நான் பொங்கித் துளித்த கண்ணீரை அடக்க முயன்றபடி புத்தகத்தின் பக்கங்களை ஒரு பைத்தியக்காரன் போல புரட்டிக் கொண்டிருந்தேன்.

சிறிது அன்பு எத்தனை கண்ணீரை வருவித்து விடும் என்று வியந்தேன்.

“இப்பொழுது அவளுக்கு வேறே ஒரு கலியாணம் பேசி இன்னும் இரண்டு கிழமையில் கலியாணமாம்!”

எனக்கு சிரிக்க வேண்டும் போல தோன்றியது. ஆனால் அழுகைதான் வந்தது. புத்தகங்களைத் தள்ளிவிட்டு வெளியே ஓடினேன்.

மங்கிய வானத்திலே மதி மங்கித் தவழ்ந்தது. தென்னை மரங்களின் தலைகளிலே காற்றின் ஓலம்.

தொலைவிலே இரட்டைக் கூகைகளின் குரல்.. மேள வாத்யம் ஜாம் ஜாம் என்று ஒலிக்க எங்களுடைய மாமா கூட எழும்பி நடமாடி திரிகிறார். தன் பொங்கும் வயிற்றுக்கு மேல் ஒரு பட்டுச் சால்வையைக் கட்டிக்கொண்டு! என்னுடைய அண்ணனும் அவருடைய மனைவியும் அவருடைய புது மோட்டார் வண்டியிலே வந்தார்கள்.

என் கர்ணகை மச்சாள் மணவறையிலே வந்து இருந்தாள். அந்த நடுத்தர வயதுள்ள மணவாளனும் அவளருகில வந்து உட்கார்ந்து இருந்தான். புண்ணியத்தின் அருகில் பாவம் இருப்பது போல! அத்துடன் என்னுடைய அண்ணன் மனைவி தன் கையில் அணிந்திருந்த ஆயிரம் ரூபாய் மணிக்கூடு மின் வெளிச்சத்தில் பளபளக்கும்படியாக என் மச்சாளின் பின்புறமாக நின்றுருந்தாள். உதய சூரியனின் புறத்தே கார்முகில் நிற்பதுபோல. அம்மாவும் நின்றுருந்தாள். தன் நரிப் பார்வையோடு..

எனக்கு எங்காவது சென்று அழ வேண்டும் போல இருந்தது.

மறுநாள் மணப்பெண்ணாகிய என் மச்சாள் ஒரு அறையில் தனியே இருந்தாள் இணைக் கூறையும் அணிந்து கொண்டு...! அவள் அழுதுகொண்டிருப்பாள் என்று அஞ்சி நான் வெளியே நின்றேன். ஆனால் அப்படி ஒன்றும் இல்லை. என்னைக் கண்டவுடன் ‘ஏய் மச்சாள்’ என்று ஏதோ காணாததைக் கண்டுவிட்டது போலக் குரல் கொடுத்தாள். நான் தயங்கித் தயங்கி உள்ளே சென்றேன்.

அவள் என் வயிறு நிறையும் மட்டும் இனிய பண்டங்கள் உண்ணத் தந்தாள். என்னோடு எத்தனையோ காலம் பழகிய மச்சாளாக இருந்தும் அந்த நேரத்தில் அவளுடன் தனியே இருக்க மனம் சிறிது துணுக்குற்றது. ஓடிவிடலாம் என எழுந்தேன்.

அவள் விடவில்லை. என்னுடைய கையைப் பிடித்து இழுத்து அப்படியே தன் முன்னால் அமர்த்திக் கொண்டாள்.

“ஒரு இடமும் போகயில்லை மச்சாள்! சும்மா வெளியாலை போய் விளையாடப் போறேன்!”

“இரடா மச்சான். நல்லாய் வயிறு முட்டத் தின்னன்ரா!”

அவளைக் கேலி செய்ய வேண்டும் என்று எண்ணினேன்.

“என்ன மச்சாள், ராத்திரி மணவறையிலை கூறைச் சீலையும் உடுத்து நகை எல்லாம் போட்டுத் தலையைக் குனிஞ்சு கொண்டு இருந்தீரே! அப்ப இந்த வாய்

எல்லாம் எங்கை போச்சுது?''

“போடா குரங்கே, சனியன், மூதேசி!”

அவள் கண்கள் பளபளக்கும் வைரத்தில் பதித்துவிட்ட மரகதங்கள் போல மின்னின..
கண்ணீர்... ?

ஆனால் அரசிகள் அழுவதில்லையே!

இலங்கையர்கோள்

* அரும்பதங்கள்

நுதல்	- நெற்றி
மாபிள்கள்	- விளையாட்டுப் பொருள் (கண்ணாடி போளை)
இறுமாப்பு	- பெருமை, செருக்கு
குழைதல்	- கிளறுதல், தளர்தல், துவளுதல், வளைதல்
நாணம்	- வெட்கம்
சுபாவம்	- தன்மை, இயல்பு
கிளறுதல்	- தூண்டுதல்
சேப்பு	- சட்டைப்பை

பேச்சுவழக்குச் சொற்களுக்கான நியம வழக்குச் சொற்கள்

ஒண்டுமில்லை	- ஒன்றுமில்லை, எதுவுமில்லை
பின்னை	- பின்னர்
அப்பிடி	- அப்படி
பார்தனான்	- பார்த்தேன்
சுவரிலை	- சுவரில்
இருக்கிற	- இருக்கின்ற
உம்மிலை	- உன்மேல்
வடிவில்லையே	- அழகில்லையா
சொல்லேண்டா	- சொல்லுங்கள்
தெரியுமே	- தெரியுமா?
வயதில	- வயதில்
கிடக்கே	- இருக்கின்றதா
என்றை	- என்னுடைய
பின்னேரம்	- மாலையேளை
வந்திடுவார்	- வருவார்

எண்டு	- என்று
நல்லாய்	- நன்றாக
என்னட்டம்	- என்னிடம்
இஞ்சை	- இங்கு
அறைக்கை	- அறையுள்
ஒளிச்சுக்கொண்டு	- ஒளித்துக்கொண்டு
களைச்சு	- களைத்து
அடிச்சு	- அடித்து
சோத்தைத்தின்	- சோற்றை உண்
அதுகும்	- அதுவும்
மாதத்தையால்	- மாதத்தால்
கலியாணம்	- திருமணம்

பயிற்சி

1. இக்கதையில் வரும் பிரதான கதாபாத்திரங்களைக் குறிப்பிடுக.
2. இச் சிறுகதையின் மையக் கருத்தை வலியுறுத்த ஆசிரியர் பயன்படுத்திய உத்திகளை விளக்குக.
3. இச்சிறுகதையில் கையாளப்பட்டுள்ள அணிகளைக் குறிப்பிட்டு விளக்குக.
4. கர்ணகையின் அழகு எவ்வாறு வர்ணிக்கப்பட்டுள்ளது?
5. இக்கதையினூடாக நீர் பெறும் படிப்பினைகள் யாவை?
6. இச் சிறுகதைத் தலைப்பின் பொருத்தப்பாட்டினை விளக்குக.
7. கதாசிரியரின் மொழிநடை பற்றி விளக்குக.
8. இக்கதையைப் படித்து முடித்த பின் மனதில் தோன்றும் உணர்வுகளை விபரிக்குக.

தேர்ச்சிகள்

1. மச்சாள் என்ற இச்சிறுகதையினை வாசித்தற் பொறிமுறைகளை அனுசரித்து வாசிக்க.
2. இச்சிறுகதையில் வருகின்ற கடின பதங்களின் பொருளை அகராதியின் துணைகொண்டு எழுதுக.
3. இச்சிறுகதையின் மையக்கருத்து, துணைக்கருத்துகளை இனங்கண்டு கூறுக.
4. இக்கதையில் நீர் இரசித்த பகுதியினைக் குறிப்பிட்டு அதற்கான காரணத்தைக் கூறுக.

பதவியல்

பதம் என்பது சொல்லைக் குறிக்கும் ஒரு சொல் ஓரெழுத்தாலோ ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட எழுத்துக்களாலோ ஆக்கப்பட்டுப் பொருளை உணர்த்துவது பதமாகும்.

உதாரணம் - ஆ, தீ, கா, பூ
அழகு, விருப்பு, வட்டம்
பசு, நெருப்பு, மலர், சோலை

சொல்லை ஆக்கக் கூறுகளாகப் பகுத்தாயும் இலக்கணப்பகுதி பதவியல் எனப்படும். பதமானது பகுபதம் எனவும் பகாப்பதம் எனவும் இருவகைப்படும்.

(பகுபத உறுப்பு, சொல்லுறுப்பு, ஆக்கக்கூறு இவை ஒத்த பொருளுடையன.)

1. பகுபதம்

பகுதி, விசுதி முதலிய ஆக்கக் கூறுகளாகப் பகுக்கத்தக்க சொல் பகுபதம் எனப்படும். அது பெயர்ப் பகுபதம், வினைப் பகுபதம் என இருவகைப்படும். வினைப் பகுபதம் தெரிநிலை வினைப் பகுபதம், குறிப்பு வினைப்பகுபதம் என மேலும் இரண்டு வகைப்படும்.

உதாரணம் - பொன்னன் - பெயர்ப் பகுபதம்
- நடந்தான் - தெரிநிலைவினைப் பகுபதம்
- பெரியன் - குறிப்புவினைப் பகுபதம்

பகுபத உறுப்புக்கள் - பகுதி, விசுதி, இடைநிலை, சந்தி, சாரியை, என்பன பகுபத உறுப்புக்களாகும். பகுதியும் சந்தியும் விகாரப்படலாம். ஒரு பகுபதம் ஆகக் குறைந்தது பகுதி, விசுதி என்னும் இரண்டு உறுப்புக்களைக் கொண்டது.

உதாரணம் -

ஊரன் - ஊர் + அன்
பகுதி விசுதி

உண்டான் - உண் + ட் + ஆன்
பகுதி இடைநிலை விசுதி

உண்டனன் - உண் + ட் + அன் + அன்
பகுதி இடைநிலை சாரியை விசுதி

பிடித்தனன் - பிடி + த் + த் + அன் + அன்
பகுதி சந்தி இடைநிலை சாரியை விசுதி

நடந்தனன் - நட + த் (ந்) த் + அன் + அன்
பகுதி சந்தி விகாரம் இடைநிலை சாரியை விசுதி

பகுதி, சந்தி, விகாரம், இடைநிலை, சாரியை, விசுதி எனும் ஆறு உறுப்புக்களையும் கொண்டுமுடிந்தது.

2. பகாப்பதம்

ஆக்கக் கூறுகளாகப் பகுக்க முடியாத சொல் பகாப்பதம் எனப்படும். இது பெயர், வினை, இடை, உரி என்னும் நால்வகை சொற்களிலும் உள. பகாப் பதங்களைப் பிரிக்கும்போது பொருள் அற்றுப்போகும்.

உதாரணம்

1. நீர் , தீ, மண் முதலியன பெயர்ப் பகாப்பதங்கள்
2. நட, வா, உண் முதலியன வினைப் பகாப்பதங்கள்
3. இனி, மற்றும், பிற முதலியன இடைப் பகாப்பதங்கள்
4. உறு, தவ, நனி முதலியன உரிப் பகாப்பதங்கள்

இவை தவிர மை விசுதி பெற்று வரும் செம்மை, கருமை, திண்மை முதலிய பண்புப் பெயர்களும் பகாப்பதங்களே என இலக்கண நூல்கள் கூறுகின்றன.

பகுபத உறுப்புக்கள்

1. பகுதி

பகுபதத்தின் முதலில் நிற்கும் கூறு பகுதி எனப்படும்.

(அ) பெயர்ப் பகுபதங்களும், குறிப்பு வினைப்பகுபதங்களுக்கும் பெரும்பாலும் பொருள், இடம், காலம், சினை, குணம், தொழில் என்னும் அறுவகைப் பெயர்ச்சொற்களும் சிறுபான்மை இடைச் சொற்களும் பகுதியாய் வரும். அறுவகைப் பெயரடியாகப் பிறந்த இப்பகுபதம் பெயராக வரும். குறிப்பு வினை முற்றுக்களாகவும் வரும்.

1. பொன்னன் (பொன் + அன்)
2. ஊரன் (ஊர் + அன்)
3. வேனிலான் (வேனில் + ஆன்)

4. கண்ணன் (கண் + அன்)
5. பெரியன் (பெருமை + அன்)
6. கூத்தன் (கூத்து + அன்)

பெயர்ப் பகுபதங்களுக்கு இடைச்சொற்கள் பகுதியாக வந்துள்ளதை கீழே காணலாம்

1. அவன் (அ + அன்)
2. எவன் (எ + அன்)
3. பிறன் (பிற + ன்)

குறிப்பு வினைப் பகுபதங்களுக்கு இடைச்சொற்கள் பகுதியாய் வந்துள்ளதை கீழே காணலாம்

1. அற்று (அ + ற் + று)
2. இற்று (இ + ற் + று)
3. எற்று (எ + ற் + று)

(ஆ) தெரிநிலைவினைப் பகுபதங்களுக்குப் பெரும்பாலும் நட, வா, படி முதலான வினையடிகளும், சிறுபான்மை பெயர்ச்சொல், இடைச்சொல், உரிச்சொல் பகுதியாய் வருகும்.

உதாரணம்

வந்தான் - வா (வ) த் (ந்) + த் + ஆன்
(வினையடிப்பகுதி)

சித்திரித்தான் - சித்திரம் என்பது பகுதி - பெயர்ச்சொல் பகுதியாய் வந்துள்ளது.

போன்றான் - போல் என்பது பகுதி - இடைச்சொற்கள் பகுதியாய் வந்தன.

மாண்டான் - மாண் என்பது பகுதி - உரிச்சொல் பகுதியாய் வந்தது.

2. விகுதி

பகுபதத்தின் இறுதியில் நிற்கும் கூறு விகுதி எனப்படும். விகுதிகள் சொல் வகையால் இடைச்சொல்லின் பாற்படும். பெயர்ச்சொல் விகுதிகள், இடைச் சொல் விகுதிகள் என இரு பிரிவில் அடக்கலாம்.

பால் காட்டும் பெயர் விகுதிகள்

அள், ஆள், ன், அன், ஆன், ஆர், ஆர், து, வை

தொழிற்பெயர் விகுதிகள்

தல், அல், அம், ஐ, கை, வை, கு, பு, உ, தி, சி, வி, காடு, பாடு முதலியன.

- ★ ஓடு + தல் = ஓடுதல்
- ★ ஆடு + அல் = ஆடல்
- ★ தேடு + அம் = தேட்டம்

பண்புப்பெயர் விகுதிகள்

மை, ஐ, சி, பு, உ, கு, அம், நர்

- ★ நல் + மை = நன்மை

வினைச்சொல் விகுதிகள்

பெயரெச்ச விகுதிகள்

அ, உம்

- ★ செய்க
- ★ செய்யும்

வினையெச்ச விகுதிகள்

உ, இ, ய், பு, ஆ

- ★ வந்து
- ★ ஓடி
- ★ போய்

3. இடைநிலை

பகுபதங்களின் பகுதிக்கும் விகுதிக்கும் இடையில் நிற்பது இடைநிலை எனப்படும். சொல் வகையால் இடைச்சொற்களின் பாற்படும். இடைநிலைகள் பெயரிடை நிலையென்றும், வினை இடைநிலை என்றும், எதிர்மறை இடைநிலை என்றும் மூன்று வகைப்படும்.

அ. பெயரிடைநிலைகள்

அறிஞன் - அறி + ஞ் + அன்

ஓதுவான் - ஓது + வ் + ஆன்

கலைஞன் - கலை + ஞ் + அன் இவறில் வந்த ஞ், வ் என்பன பெயரிடை நிலைகள்

ஆ. வினை இடைநிலை

த், ட், ற், ன், இன்
கின்று, கிறு
ப், வ்

உதாரணம் - படித்தான், சென்றது, ஓடினான், உண்டான், போனான், ஓடுகின்றது,
பாடுகின்றது, படிப்பான், வருவான்

செய்தான் - செய் + த் + ஆன்

இ. எதிர் மறை இடைநிலைகள் - இல், ஆல், ஆ, மாட்டு

நடந்திலன் - நட + ந் + த் + இல் + அன்
நடக்கலன் - நட + அல் + அன்
நடவான் - நட + ஆ + ஆன்
வரமாட்டான் - வா + மாட்டு + ஆன்

பயிற்சி

1. பின்வரும் சொற்களுள் பகாப்பதங்களையும், பகுபதங்களையும் வேறுபடுத்துக.

வா, மண், நாங்கள், கலைஞன், வயிறு, மணம், கண்ணில், திங்கள், வருகை

2. பின்வரும் பதங்களை பெயர், வினை, இடை, உரிப் பகாப்பதங்களாக அட்டவணைப்படுத்துங்கள்.

மலர் , மன்னன், அன்பு, மற்றும், வேறு, உறு, கழி, அடி

3. விகுதிகளைக் கொடுத்து உதாரணங்கள் எழுதி வகுப்பறையில் காட்சி படுத்துங்கள்.

கடிதங்கள்

எமது தேவை, நிலைமை, எண்ணம், விருப்பு, வெறுப்பு முதலான பல்வேறு விடயங்களையும் பிறரோடு பரிமாறிக்கொள்ளப் பயன்படும் ஊடகமே கடிதமாகும்.

(1) உறவு முறைக் கடிதங்கள்

(2) தொழின் முறைக் கடிதங்கள்

01. உறவு முறைக் கடிதங்கள் உறவினர்களுக்கும் நண்பர்களுக்கும் எழுதப்படுவதாகும்.

எழுதப்படும் நோக்கம்

- ★ அன்பைத் தெரிவித்தல்
- ★ வாழ்த்துத் தெரிவித்தல்
- ★ சுக துக்க விசாரிப்பு
- ★ தேவைகளைத் தெரிவித்தல்
- ★ அனுதாபம் தெரிவித்தல்

உறவு முறைக் கடிதமொன்றின் உறுப்புக்கள்

1. முகவரி

கடிதத்தை எழுதுபவரின் முகவரி இடதுபக்க மேல் மூலையில் இடப்படும்.

2. விளிப்பு

அன்புள்ள அப்பா
பாசமுள்ள அம்மா
பிரியத்திற்குரிய குமார்
அருமை நண்பி

3. உடல்

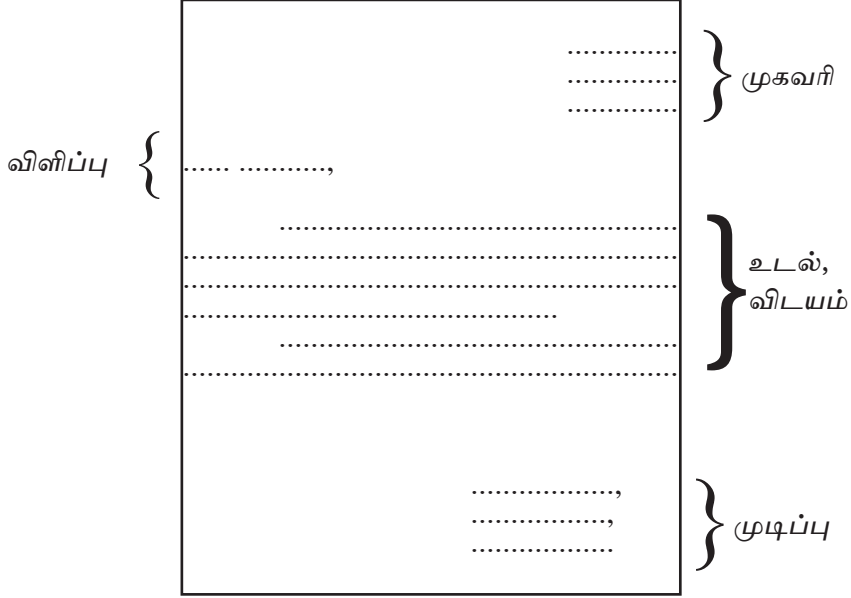
நலம் விசாரிப்பினையும் கடிதம் எழுதப்படும் நோக்கத்தினையும் தெரிவிக்கும் பகுதி இதுவாகும்.

4. முடிப்பு

இப்படிக்கு
அன்புள்ள அப்பா
அன்பு மகன்

பிரியமுள்ள பாலா
உறவுமுறைக் கடிதங்களுக்கு ஒப்பம், நன்றி இட வேண்டியதில்லை. செல்லப்
பெயரை இடலாம்.

உறவுமுறைக் கடிதம் ஒன்றின் மாதிரி அமைப்பு

02. தொழின் முறைக் கடிதம்

தொழின் முறைக் கடிதத்தின் வகை

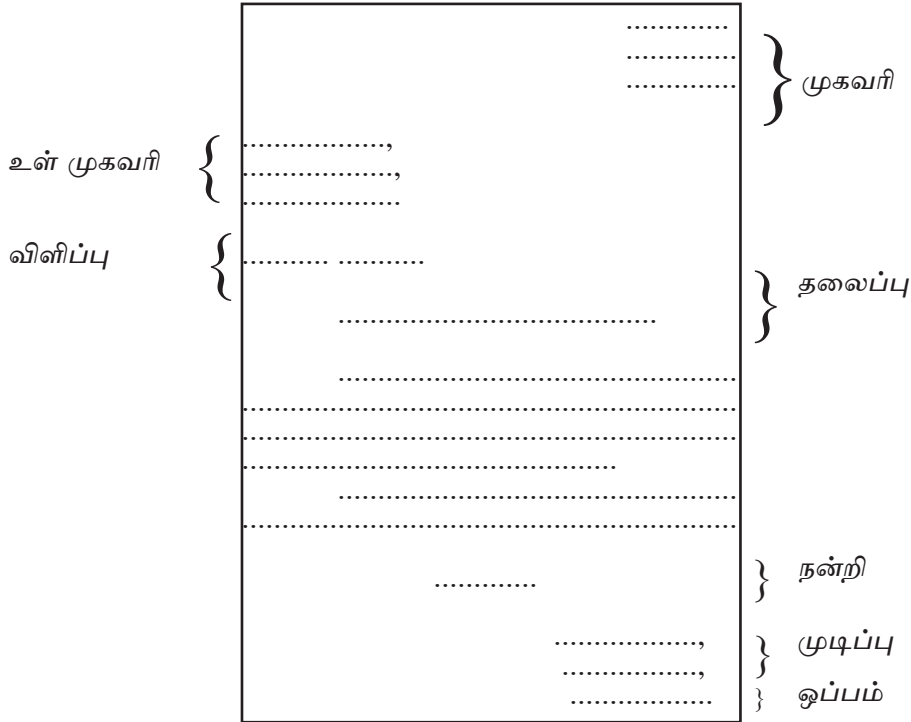
- ★ தகவல் வேண்டல்
- ★ தகவல் தெரிவித்தல்
- ★ தேவையைத் தெரிவித்தல், கோருதல்
- ★ அழைப்பாணை
- ★ பிடியாணை
- ★ சுற்று நிருபம்

தொழின் முறைக் கடிதமொன்றின் உறுப்புக்கள்

1. முகவரி - கடிதம் எழுதுபவரின் முகவரி

2. உள் முகவரி - கடிதம் பெறுபவரின் முகவரி
3. விளிப்பு - அம்மணி, ஐயா
4. தலைப்பு - எழுதப்படும் விடயம் தொடர்பான பொதுவான தலைப்பு இடப்படும்.
5. உடல் - விடயம்
6. நன்றி - கடிதம் எழுதி முடித்த பின் நன்றி இடப்படும். அதன் முடிவில் எந்த நிறுத்தற் குறியீடும் இடப்படுவதில்லை.
7. முடிப்பு - தங்கள் உண்மையுள்ள தங்கள் விசுவாசமுள்ள தங்கள் கீழ்ப்படிவுள்ள
8. ஒப்பம் - தமது கையொப்பத்தினை இடுவதும் தமது பெயரைத் தெளிவாக எழுதவும் வேண்டும்.

தொழின் முறைக் கடிதம் ஒன்றின் மாதிரி அமைப்பு

பயிற்சி

1. உறவு முறைக் கடிதத்திற்கும் தொழின் முறைக் கடிதத்திற்கும் இடையிலான ஒற்றுமை வேற்றுமைகளைப் பட்டியற்படுத்துக.
2. உமது எதிர்கால இலட்சியம் பற்றி விளக்கி உமது நண்பனுக்கு ஒரு கடிதம் வரைக.
3. தொழின் முறைக் கடிதம் எழுதப்படும் சந்தர்ப்பங்களை சுட்டிக்காட்டுக.
4. வேலை வாய்ப்பு நிறுவனம் ஒன்றிற்கு உமது கல்வித் தொழிற் தகைமைகளைச் சுட்டிக்காட்டி உமக்கொரு தொழிலைப் பெற்றுத்தருமாறு கடிதம் வரைக.

மரபுப்பெயர் / மரபுச்சொற்கள்

எப்பொருள் எச்சொல்லால் எவ்வாறு தொன்றுதொட்டு வழங்கப்படுகின்றதோ, அப்பொருளை அச்சொல்லால் அவ்வாறே வழங்கி வருவது மரபு ஆகும். தமிழ் மொழியிலும் அவ்வாறே வழங்கும் பல்வேறு மரபுப் பெயர்கள் காணப்படுகின்றன.

இளமைப் பெயரைக் குறிக்கும் மரபுச் சொற்கள்

அணில்	- குஞ்சு	ஆடு	- குட்டி
எருமை	- கன்று	கரடி	- குட்டி
கீரி	- குட்டி, பிள்ளை	குதிரை	- குட்டி
குரங்கு	- குட்டி, பறள்	சிங்கம்	- குருளை
தவளை	- குஞ்சு, பேத்தை	நாய்	- குட்டி
பாம்பு	- குட்டி	புலி	- குட்டி
பூனை	- குட்டி, பறள்	மக்கள்	- குழவி, குழந்தை, பிள்ளை
முயல்	- குட்டி, பிள்ளை	யானை	- கன்று, போதகம்
காக்கை	- குஞ்சு	கிளி	- குஞ்சு, பிள்ளை
கோழி	- குஞ்சு	தென்னை	- கன்று, பிள்ளை
எலுமிச்சை	- கன்று	நெல்	- நாற்று
பனை	- வடலி	பலா	- கன்று
புகையிலை	- நாற்று	மா	- கன்று
வாழை	- கன்று, குட்டி	வேம்பு	- கன்று

தொனி மரபுச் சொற்கள்

அணில்	- கீச்சிடும்	ஆடு	- கத்தும்
கரடி	- கத்தும்	கழுதை	- கத்தும்
குதிரை	- கனைக்கும்	நரி	- ஊளையிடும்
நாய்	- குரைக்கும்	பசு	- கதறும்
எருது	- முக்காரமிடும்	புலி	- உறுமும்
பூனை	- சீறும், கத்தும்	சிங்கம்	- கர்ச்சிக்கும்
யானை	- பிளிறும்	பன்றி	- உறுமும்
எலி	- கீச்சிடும்	பாம்பு	- சீறும்
ஆந்தை	- அலறும்	மயில்	- அகவும்
தவளை	- கத்தும்	காகம்	- கரையும்
கிளி	- பேசும்	குயில்	- கூவும்
குருவி	- கீச்சிடும்	கோழி	- கொக்கரிக்கும், கேரும்
சேவல்	- கூவும்	தேனி	- ரீங்காரம் செய்யும்
வண்டு	- இரையும்	பல்லி	- சொல்லும்

கூட்டத்தை குறிக்கும் மரபுச் சொற்கள்

அறிஞர்	- அவை	மக்கள்	- தொகுதி
கள்ளர்	- கூட்டம்	குண்டர்-	கும்பல்
படைவீரர்	- அணி	சனம்	- கூட்டம், திரள்
நாடகம்	- சபை, குழு	காவல்	- படை
உயிர்	- தொகுதி	பல்	- வரிசை
ஆ	- நிரை	ஆடு	- மந்தை
யானை	- பந்தி	மயில்	- குழாம்
பறவை	- தொகுதி	எறும்பு	- கூட்டம், குவியல்
உடு	- திரள்	சுருட்டு	- கட்டு
சேனை	- திரள்	திறப்பு	- கோர்வை
தென்னை	- தோப்பு	நூல்	- பந்து
நெல்	- குவியல்	புத்தகம்	- அடுக்கு
புல்	- கற்றை	புகையிலை	- சிப்பம்
பூ	- கொத்து, மஞ்சரி	மணி	- மாலை
மலர்	- செண்டு	மலை	- தொடர்
மா	- சோலை, தோப்பு	முகில்	- கூட்டம்
முத்து	- குவியல்	வைக்கோல்	- கற்றை

இலைக்குரிய மரபுப் பெயர்கள்

மா, பலா, வாழை	- இலை
தென்னை, பனை, கமுகு, தாளை	- ஓலை
நெல், புல்	- தாள்
கரும்பு	- தோகை

பிஞ்சுக்குரிய மரபுப் பெயர்கள்

வாழை	- கச்சல்
மா	- வடு
தென்னை	- குரும்பை
பனை	- நுங்கு
பலா	- மூசு

குலைக்குரிய மரபுப் பெயர்கள்

வாழை, முந்திரி	- குலை
சோளம், நெல்	- கதிர் (மணித் தொகுதி)
மா, புளி	- கொத்து (காய்த்தொகுதி)

வித்துக்குரிய மரபுப் பெயர்கள்

மா, பலா, புளி	- கொட்டை
நெல், சோளம்	- மணி
மிளகாய், கத்தரி	- விதை
ஆமணக்கு	- முத்து

உள்ளீட்டுக்குரிய மரபுப் பெயர்கள்

நெல், கோதுமை	- அரிசி
மா, வாழை	- சதை
பலா, தோடை	- சுளை
அவரை, துவரை, பயறு	- பருப்பு
கற்றாளை	- சோறு

பிற மரபுப் பெயர்கள்

ஆட்டு மலம் - பிழுக்கை
மாடு, எருமை மலம் - சாணம்
கழுதை மலம் - விட்டை
பறவையின் மலம் - எச்சம்
யானை, குதிரை, ஒட்டக மலம் - இலத்தி

ஆடு மேய்ப்பவன் - ஆயன், இடையன்
வண்டி வகை செலுத்துவோன் - சாரதி
விமானம் செலுத்துவோன் - வலவன்
கப்பல் செலுத்துவோன் - மாலுமி, மீகாமன்
யானை, தேர் செலுத்துவோன் - பாகன்

வைக்கோல் அடுக்கப்பட்டிருப்பது - போர்
புகையிலை அடுக்கப்பட்டிருப்பது - சிப்பம்
கருவாடு அடுக்கப்பட்டிருப்பது - பாடம்

பிராணி

ஆண்

பெண்

ஆடு	கடா	மறி
குரங்கு	கடுவன்	மந்தி
குதிரை	குண்டு	வடவை
கோழி	சேவல்	பேடு
நண்டு	அலவன்	பெடை
நாய்	கடுவன்	பெட்டை
பூனை	கடுவன்	பெட்டை
மான்	கலை	பிணை
மாடு	எருது, காளை	பசு
யானை	களிறு	பிடி
புலி	போத்து	பிணா

பயிற்சி

அ) பின்வரும் சொற்களுக்குரிய மரபுப் பெயர்களை எழுதுக.

1. பனையின் இளமைப் பெயர் .....
2. மீனின் இளையது .....
3. மயில் அகவும். குருவி .....
4. குதிரை கனைக்கும். நாய் .....
5. வாழையின் கூட்டம் தோப்பு. தென்னையின் கூட்டம் .....
6. வைக்கோல் கூட்டம் கற்றை. மக்களின் கூட்டம் .....
7. வாழையின் பிஞ்சு கச்சல். மாவின் பிஞ்சு .....
8. முந்திரியின் காய்த்தொகுதி குலை. புளியின் காய்த்தொகுதி .....
9. கழுதையின் மலம் விட்டை. பறவையின் மலம் .....
10. கப்பல் செலுத்துவோன் மீகாமன். விமானம் செலுத்துவோன் .....

ஆ) பொருத்தமான விடையின் கீழ் கோடிடுக.

1. குரங்கின் இளமைப் பெயர்
(குஞ்சு, பிள்ளை, குட்டி, கன்று)
2. கோழியின் குரல் வகையைக் குறிக்கும் சொல்
(கூவும், கொக்கரிக்கும், கதறும், கரையும்)
3. சனத்திரள் என்பது போல் அறிஞர் கூட்டத்தைக் குறிக்கம் சொல்
(அவை, கூட்டம், கும்பல், திரள்)
4. தென்னையின் பிஞ்சுக்குரிய பெயர்
(வடு, குரும்பை, நுங்கு, மூசு)
5. மிளகாய் வித்துக்குரிய மரபுப் பெயர்
(முத்து, மணி, கொட்டை, விதை)

வேற்றுமை

பின்வரும் வாக்கியங்களை அவதானமாக வாசித்து வேறுபாடுகளை அவதானியுங்கள்.

கவிதா வந்தாள்.
கவிதாவைப் போன்றவள்.
கவிதாவினால் பாடப்பட்டது.
கவிதாவின் புத்தகம்.
கவிதாவினது வீடு.
கவிதா கண் இருக்கிறது.
கவிதா, வாருங்கள்.

இவ்வாக்கியங்களில் கவிதா என்ற பெயர்ச்சொல் வினைச்சொற்களுக்கு ஏற்ப மாற்றமடைந்துள்ளது என்பதை அவதானித்திருப்பீர்கள்.

ஐ, ஆல், கு, இன், அது, கண் என்ற வேற்றுமை உருபுகளை பெயர்ச்சொல் ஏற்றமையால் இந்த மாற்றங்கள் நிகழ்ந்துள்ளன என்பதையும் அவதானித்திருப்பீர்கள்.

எனவே,

★ எல்லா வகைப்பட்ட பெயர்ச்சொற்களும் இறுதியில் வேற்றுமை உருபுகளை ஏற்பதால் அதன் பொருள் வேறுபடுவதையே வேற்றுமை என்போம்.

இன்னுமொரு வகையில் கூறுவதானால்,

- ★ வாக்கியத்தில் பெயர்ச்சொற்களின் இலக்கணத் தொழிற்பாடு வேறுபடுவது வேற்றுமை எனப்படும்.
- ★ பெயர்ச்சொல்லின் சிறப்பு இலக்கணம் வேற்றுமையுருபுகளை ஏற்பதாக்கும்

வேற்றுமைக்கும் தனித்தனி உருபுகளும், பொருளும் உள்ளன.

★ சில வேற்றுமைகளுக்கு சொல்லுருபுகள் உள்ளன.

★ உருபு விரிந்து நிற்பது வேற்றுமை விரி என்றும் உருபு தொக்கு நிற்பது (மறைந்து நிற்பது) வேற்றுமைத்தொகை என்றும் சொல்லப்படும்.

தமிழில் வேற்றுமை எட்டு என இலக்கணக்காரரும் எட்டைவிட அதிகமானது என மொழியியலாளரும் கூறுகின்றனர்.

முதலாம் வேற்றுமை

முதலாம் வேற்றுமைக்கு உருபு கிடையாது, சொல்லுருபும் கிடையாது.

பெண் வந்தாள்
பூ மலர்ந்தது
நான் சிரித்தேன்

இவ்வாக்கியங்களில் பெண், பூ, நான் என்ற பெயர்ச்சொற்களே எழுவாயாகும். எனவே,

★ உருபு ஏற்காத, திரிபு அடையாத பெயர்ச்சொல் ஒரு வாக்கியத்தில் எழுவாயாகச் செயற்படுவது எழுவாய் வேற்றுமை அல்லது முதலாம் வேற்றுமை எனப்படும்.

★ ஒரு வாக்கியத்தின் பயனிலையுடன் திணை, பால், எண், இட உறவு கொண்டுள்ள பெயரே அதன் எழுவாய் எனப் பொதுவாகக்கூறலாம்.

இரண்டாம் வேற்றுமை

இரண்டாம் வேற்றுமைக்கான பொருளை மரபிலக்கண நூல்கள் பின்வருமாறு கூறுகின்றன. இதன் உறுபு ஐ ஆகும்.

ஆக்கல் - வீட்டைக் கட்டினான்
அழித்தல் - வீட்டை இடித்தான்
அடைதல் - வீட்டை அடைந்தான்
நீத்தல் - வீட்டை விட்டுச் சென்றான்
ஓத்தல் - தாயைப் போன்றவள்
உடைமை - பணத்தை வைத்திருக்கின்றான்

இவ்வாக்கியங்களில் பொருளை உணர்த்துவது எது?

வீடு, தாய், பணம் என்ற பெயர்ச்சொற்களோடு ஐ உருபு இணைவதால் பொருள் உணர்த்தப்படுகின்றதா?

இல்லை

கட்டினான்	-	ஆக்கல்
இடித்தான்	-	அழித்தல்
அடைந்தான்	-	அடைதல்
சென்றான்	-	நீத்தல்
போன்றவள்	-	ஒத்தல்
வைத்திருக்கிறாள்	-	உடைமை

என்ற வினைப் பயனிலைகளே பொருளை உணர்த்துகின்றன என்பதை அவதானித்திருப்பீர்கள்.

★ பெயர்ச்சொற்கள் ஐ உருபு ஏற்பதால், பொருள் வேறுபாடு ஏற்படவில்லை என்பதையும் உணர்ந்திருப்பீர்கள்.

எனவே, ஒரு பெயர்ச்சொல் வாக்கியத்தில் செயப்படுபொருளாக தொழிற்படுவதே இரண்டாம் வேற்றுமை எனச் சுருக்கமாகக் கூறலாம். எனவே தான் இரண்டாம் வேற்றுமையைச் செயப்படுபொருள் வேற்றுமை எனக் குறிப்பிடுகின்றார்கள்.

குமார் பரிசைப் பெற்றான்
சேது வீட்டை இடித்தான்
கவிதா தாயைப் போன்றவள்

இவ்வாக்கியங்களில் பரிசை, வீட்டை, தாயை என்ற பெயர்ச்சொற்கள் (ஐ உருபு ஏற்று) செயப்படுபொருளாகும்.

ஒரு வாக்கியத்தில் வினையின் பயனுக்கு உட்படும் பெயர்ச் சொல் செயப்படுபொருள் எனப்படும்.

எனவே,

- ★ இரண்டாம் வேற்றுமையின் பொருள் செயப்படுபொருளாகும்.
- ★ சொல்லுருபு இல்லை.

பயிற்சி

1. வேற்றுமை என்பதற்கான வரைவிலக்கணத்தைக் கலந்துரையாடி எழுதுக.
2. இரண்டாம் வேற்றுமைக்குரிய பொருள் என்ன?
3. பின்வரும் சொற்களில் ஐ உருபை இணைத்து வாக்கியங்கள் ஆக்குக.

அ) கவிஞன்	ஆ) நிலா	இ) இயற்கை
ஈ) உழைப்பு	உ) தியாகம்	ஊ) படல்
எ) புகழ்	ஏ) வெற்றி	ஐ) புத்தகம்
ஒ) நாடகம்		

முன்றாம் வேற்றுமை

இதன் உருபு ஆல் (ஆன்), ஒடு (ஓடு) என்பதாகும்.

பின்வரும் வாக்கியங்களை அவதானிப்போம்.

கத்தியால் வெட்டினான் - கருவி

கண்ணன் பாட்டு பாரதியால் பாடப்பட்டது - கருத்தா

இங்கு ஆல் எனும் வேற்றுமை உருபு கருவி (கத்தி), கருத்தா (பாரதி) ஆகிய பொருள்களில் வந்துள்ளன.

ஒரு வாக்கியத்தில் ஒரு பெயர்ச்சொல் வினை நிகழ்வுக்குரிய கருவியாக அல்லது கருத்தாப் பொருளில் செயற்படுவதை ஆல் வேற்றுமை சுட்டும்.

ஆல் உருபு கருவி, கருத்தாப் பொருளில் மட்டுமன்றி வேறு சில பொருள்களிலும் வருகின்றது என மொழி ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர்.

பின்வரும் வாக்கியங்களைக் கவனிப்போம்.

உழைப்பால் உயர்ந்தவன்.

கவலையால் வாடினான்.

நோயினால் இறந்தான்.

மகிழ்ச்சியால் துள்ளிக்குதித்தான்.

இவ்வாக்கியங்களில் உழைப்பு, கவலை, நோய், மகிழ்ச்சி எனும் பெயர்ச்சொற்கள் ஆல் உருபு ஏற்று உயர்தல், வாடுதல், இறத்தல், குதித்தல் என்ற வினைகளுக்கான காரணத்தை உணர்த்துகின்றன. எனவே, ஆல் உருபு காரணப் பொருளில் வந்துள்ளது.

பின்வரும் வாக்கியங்களைக் கவனிப்போம்.

உழுந்து மாவால் செய்த தோசை.
பலகையால் செய்த மேசை.
தங்கத்தால் செய்த காப்பு.

இவ்வாக்கியங்களில் தோசை, மேசை, காப்பு என்பன செய்வதற்கு மூலப்பொருள்களாக உழுந்து, பலகை, தங்கம் என்பன இடம்பெறுகின்றன. எனவே ஆல் உருபு மூலப்பொருளில் வந்துள்ளது. ஆன் வேற்றுமை உருபு இன்றைய வழக்கில் பயன்படுத்தப்படுவதில்லை.

பின்வரும் வாக்கியங்களைக் கவனிப்போம்.

நண்பனோடு சென்றான்.
ஆசிரியையோடு கதைத்தான்.

இவ்வாக்கியங்களில் நண்பன், ஆசிரியை ஆகிய பெயர்ச்சொற்கள் சென்றான், கதைத்தான் என்ற வினை நிகழ்வுக்கு உள்ளாகியிருப்பதை அவதானித்திருப்பீர்கள். இதனையே உடன்நிகழ்ச்சி வேற்றுமை என்போம். ஓடு உருபு உடன்நிகழ்ச்சிப் பொருளில் மட்டுமன்றி, வாக்கியத்தில் வேறுபொருள்களிலும் வருகின்றது என மொழி ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். அவை

★ அடைமொழிப்பொருள்
அன்போடு பேசினார்.
மகிழ்ச்சியோடு பாடினார்.
கோபத்தோடு பார்த்தார்.
பசியோடு இருந்தார்.

மேலே உள்ள வாக்கியங்களில் ஓடு உருபு ஏற்ற பெயர்கள் வினைக்கு அடைமொழியாகச் செயற்படுவதால் இதனை அடைமொழிப்பொருள் எனலாம்.

★ கலப்புறு பொருள்
பாலோடு தண்ணீர் கலந்தான்.
பூவோடு நாரும் மணம் வீசும்.

மேலே உள்ள வாக்கியங்களில் ஓடு உருபு ஏற்ற பெயர்கள் பிறிதொன்றுடன் கலப்புறுவது உணர்த்தப்படுவதால் இவற்றைக் கலப்புறுபொருள் எனலாம்.

★ கூட்டல் அல்லது சேர்த்தல் பொருள்

ஐந்தோடு ஐந்தைக் கூட்டினால் பத்து.

இன்றோடு பத்து நாளாகிறது.

பாலோடு தேனை சேர்த்தால் சுவை கூடும்.

மேலே உள்ள வாக்கியங்களில் ஒன்றோடு பிறிதொன்றைக் கூட்டுதல் சேர்த்தல் அல்லது இணைத்தல் என்ற பொருளில் ஓடு உருபு பயன்படுகின்றது.

★ ஓர் இடத்தில் தொடர்ந்திருத்தல்

ஆசிரியர் இடம் மாற்றம் பெற்று ஊரோடு சென்று விட்டார்.

ஓய்வு பெற்ற பின் ஆசிரியர் வீட்டோடு இருக்கிறார்.

நோயாளியான பின் அவர் வாழ்க்கை கட்டிலோடு கழிகிறது.

மேலே உள்ள வாக்கியங்களில் ஓடு உருபு ஏற்ற ஊர், வீடு, கட்டில் ஆகிய சொற்கள் ஒருவர் அந்த இடத்திலேயே தரித்திருத்தல் என்ற பொருளைத் தருகின்றன.

வரையறைப்பொருள்

அடுத்த மாதத்தோடு நான் வேலையிலிருந்து ஓய்வு பெறுகிறேன்.

இவ்வளவோடு நிறுத்திக் கொள்கிறேன்.

ஐந்து இடியப்பத்தோடு காலை உணவு முடிந்தது.

மேலே உள்ள வாக்கியங்களில் ஓடு உருபு ஏற்ற பெயர்கள் வரையறைப்பொருளைத் தருகின்றன.

வினையடை ஆக்கி

மக்களோடு மக்களாக

இரவோடு இரவாக

காற்றோடு காற்றாக

மேற்காட்டிய அடுக்கு வினையடைகளில் ஒரே பெயர் இரட்டித்து வருகின்றது. அவ்வாறு வரும்போது முதற்பெயருடன் ஓடு உருபு இணைந்து வந்து வெவ்வேறு வினை அடைப்பொருளைத் தருகின்றது. இங்கு ஓடு உருபு வினையடை ஆக்கியாகத் தொழிற்படுகின்றது எனலாம்.

ஓடு உருபு இன்று நடைமுறை வழக்கில் கையாளப்படுவதில்லை. ஆல் உருபுக்குப் பதிலாக கொண்டு என்ற சொல்லுருபு பயன்படுத்தப்படுகிறது.

உ-ம்: வாள் கொண்டு வெட்டினான்.

ஓடு உருபுக்குப் பதிலாக உடன் என்ற சொல்லுருபு பயன்படுத்தப்படுகிறது.

உ-ம்: ஆசிரியருடன் மாணவன் சென்றான்.

நான்காம் வேற்றுமை

இதன் உருபு கு ஆகும். இவ்வுருபுக்கு - க்கு, அக்கு, உக்கு ஆகிய மாற்று வடிவங்கள் உள்ளன.

உ-ம்: பூனைக்கு - பூனை + க்கு
எனக்கு - என் + அக்கு
அப்பாவுக்கு - அப்பா + உக்கு

பின்வரும் வாக்கியங்களை அவதானிப்போம்.

நண்பனுக்குப் பணம் கொடுத்தான் - கொடை
எலிக்குப்பகை பூனை - பகை
காந்தனுக்கு உரியது தீபன் - நட்பு
கற்றவனுக்கு உரியது பணிவு - தகுதி
காப்புக்கு தங்கம் உருக்கினான் - முதற்காரணம்
கூலிக்கு வேலை செய்தான் - நிமித்தக்காரணம்
கந்தனுக்கு மகன் சித்தன் - உறவு

வாக்கியங்கள் உணர்த்தும் பொருளையும் அவதானித்திருப்பீர்கள்.

மேலே குறிப்பிட்ட பொருள்களில் மட்டுமன்றி வேறு பல பொருள்களில் கு உருபு வருகின்றது என மொழி ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர்.

எல்லைப்பொருள்

இலங்கைக்கு வடக்கே இந்தியா இருக்கிறது.
நாய் வீட்டுக்கு முன்னே இருக்கிறது.

ஓர் இடம் நோக்கி நகர்தல்

தம்பி வீட்டுக்கு ஓடினான்.
நான் கண்டிக்குப் போகிறேன்.

அனுபவப்பேறு

அவருக்கு மருத்துவத்தில் அனுபவம் உண்டு.
கண்ணனுக்கு ஆங்கிலம் பேசமுடியும்.

காலக்குறிப்பு

ஆசிரியர் மூன்று மணிக்கு வரச்சொன்னார்.
எத்தனை நாட்களுக்கு இங்கு இருப்பீர்கள்.

வீதம், விகிதாசாரம்

இலங்கையில் நூற்றுக்கு எண்பது பேர் எழுத்தறிவு பெற்றுள்ளனர். பத்துப் பேருக்கு மூன்று பேர்தான் வந்துள்ளனர்.

வினையடை ஆக்கம்

வீட்டுக்கு வீடு
ஊருக்கு ஊர்
ஆளுக்கு ஆள்
நாட்டுக்கு நாடு

நான்காம் வேற்றுமை உருபுக்குப் பதிலாக பொருட்டு, நிமித்தம், ஆக முதலிய சொல்லுருபுகள் சிறுபான்மை பெயர்ச்சொற்களோடு இணைந்து வருகின்றன.

- பொருட்டு - ஜனாதிபதி வருகையின் பொருட்டு பாதுகாப்புப் பலப்படுத்தப்பட்டது.
- நிமித்தம் - ஒரு முக்கிய அலுவலின் நிமித்தம் அவர் வெளியூர் போயிருக்கிறார்.
- ஆக - அம்மா குழந்தைக்காகப் பால் வாங்கினார்.

நான்காம் வேற்றுமையின் சிறப்புப் பொருள் கொடை என்பதால் இதனை கொடைப்பொருள் வேற்றுமை என்பர் மொழியியலாளர்.

பயிற்சி

பின்வரும் வாக்கியங்களில் இடம்பெறும் வேற்றுமை உருபையும், பொருளையும், சொல்லுருபையும் இனங்கண்டு எழுதுக.

1. சிற்பியால் செதுக்கப்பட்ட சிலை.
2. உளியால் செதுக்கினான்.
3. நோயால் இறந்தான்.
4. வெள்ளியால் செய்த கொலுசு.
5. ஆசிரியரோடு பேசினான்.
6. நண்பனுடன் சென்றான்.
7. பொருளோடு பொருளாய்ப் போய்ச் சேர்ந்தது.